

תיק יוצר — עוזי אגסי

CREATOR PORTFOLIO • 2026

**OSCAR • THE SECOND VERDICT • VICTORY OR DOOM • OPERATION BLACK
SKIES**

Stories about people forced to make impossible decisions — when failure is not an
.option

מסמך פיתוח להצגה למפיקים, חברות הפקה, משקיעים וגופי תוכן

כל הזכויות שמורות © עוזי אגסי

1. על היוצר

עוזי אגסי הוא יועץ עסקי, יזם ואיש ניהול סיכונים, בעל ניסיון עסקי בינלאומי ועניין עמוק במערכות מורכבות, משברים, חקירות וקבלת החלטות תחת לחץ. העולם היצירתי שלו נבנה מתוך אותה דרך חשיבה: לא להסתפק במה שנראה על פני השטח, אלא לשאול מה הוביל אליו, מי קיבל את ההחלטה, מי נשא במחיר — ומה נשאר מחוץ לתמונה הרשמית. הכתיבה של אגסי נעה בין מותחן מודיעיני, דרמה צבאית-פוליטית, חקירה משפטית ודרמה אנושית. מאחורי המבצעים, ההקלטות, התיקים הסודיים והחדרים הסגורים נמצאים תמיד אנשים: בני זוג, הורים, ילדים, חברים ומפקדים. אנשים בעלי יכולות יוצאות דופן, אבל גם חולשות, פחדים, אהבות ונאמנויות מתנגשות.

הסיפור הגדול מתחיל תמיד בהחלטה קטנה שמישהו קיבל בחדר שאיש לא ראה.

2. החתימה היצירתית

ארבע היצירות בתיק שונות בעלילה, בזמן ובזירה, אך מחוברות ב-DNA ברור: מודיעין, כוח, נאמנות, בגידה, אחריות, מערכות ציבוריות והחיפוש אחר אמת שקשה להגיע אליה.

בכל אחת מהיצירות עולה וריאציה אחרת של אותה שאלה: מה קורה כאשר אדם מגלה שהמציאות מורכבת יותר מן הגרסה הרשמית — ומה הוא מוכן לסכן כדי להגיע לאמת?

זהו אינו עולם של גיבורי-על. הדמויות אינן חסינות. הן פועלות למרות הפחד, ולא מפני שאינן מפחדות. הן מקבלות החלטות קשות, לעיתים שגויות, ולעיתים נאלצות לחיות עם תוצאות שאי אפשר לתקן.

OSCAR .3

סוגה: מותחן מודיעיני-פוליטי בינלאומי / Premium Espionage Thriller

במרכז OSCAR עומד איתן רז — שם הקוד שלו הוא OSCAR. הוא אינו גיבור פעולה קולני. הוא שקט, מתבונן, מחושב ומסוכן דווקא משום שאינו צריך להוכיח דבר. לצד איתן פועלים עמוס בר־און, קארין פרי, אמיר, Major R, מישל פרי, נסרין וחוקרים נוספים — צוות של אנשים שנבחרו לא מפני שהם נוחים לעלילה, אלא מפני שלכל אחד מהם יכולת שאין לאחרים.

הסדרה נפתחת במפגש חשאי על יאכטה בדובאי. נכסי מודיעין של ה־CIA מוסרים הקלטה רגישה בערבית. איתן ואמיר מבינים מיד שמהווה גדול בהרבה מסתתר מאחוריה. משם הסיפור קופץ ל־7 באוקטובר 2023, ואז חוזר שנתיים לאחור, אל החיים של הדמויות לפני שהכול השתנה.

העיקרון הדרמטי של הסדרה: כל פרק נותן תשובה אחת, פותח שתי שאלות חדשות ומעמיד לפחות אחד מהגיבורים בסכנה גדולה יותר. ההקלטות אינן אביזר עלילתי — הן מנוע החקירה. כל הקלטה משנה את מה שהצוות חשב שהוא יודע.

What really happened?

OSCAR מוגדרת כיצירה בדיונית השואבת השראה מאירועים אמיתיים. הטענות, הדמויות, הקשרים והקונספירציות בתוך הסדרה הם חלק מעולם בדיוני ואינם מוצגים כקביעות עובדתיות על אירועים היסטוריים.

THE SECOND VERDICT .4

סוגה: דרמה חקירתית-משפטית / Legal & Investigative Thriller

THE SECOND VERDICT נשענת על רעיון חד: יש תיקים שהמערכת סגרה, אבל האמת לא נסגרה. בכל פרק הצוות חוזר אל מקרה שבו הכרעה רשמית לא הייתה סוף הסיפור.

בגרסת הפיתוח הקאנונית שאותרה, הדמות המרכזית היא עמוס בר־און — טייס קרב לשעבר ואיש מודיעין. לאחר שנים של שירות ואמונה עמוקה במערכות המדינה, חייו האישיים מטלטלים את תפיסת עולמו. הוא מקים יוזמה פרטית, לא פוליטית ולא משרד עורכי דין, אלא צוות קטן של חוקרים, משפטנים ואנשי מודיעין המוכנים לפתוח מחדש תיקים שננעלו מהר מדי.

הצוות מתחיל במקרים של אנשים רגילים: רשלנות רפואית, אכיפה בדרנית, סכסוכים אזרחיים, תיקי משפחה ומקרים שבהם שאלות קריטיות לא נבדקו. בהדרגה מתברר שחלק מן הכשלים אינם מקריים. שמות חוזרים, ראיות חסרות וקשרים בין־מערכתיים מתחילים לייצר תמונה רחבה יותר.

When the system closes the case... the truth sometimes disappears

5. ניצחון או אבדון | VICTORY OR DOOM

סוגה: מותחן צבאי-פוליטי בינלאומי

איראן פועלת לרכוש ראשי נפץ גרעיניים בשוק השחור. ישראל וארצות הברית מבינות שהזמן הולך ואוזל, והמערכה עוברת מן הדיפלומטיה למודיעין, למבצעים מיוחדים ולפעולות חשאיות.

בן אוקונור, לוחם לשעבר בכומתות הירוקות ואיש היחידה הסודית למבצעים מיוחדים של ה-CIA, נשלח לישראל ונפגש עם דויד גולן, מפקד סיירת מטכ"ל. בין המערכות הצבאיות והמודיעיניות נבנים קשרים אישיים, רומנים, נאמנויות וסודות שמסבכים את המבצע לא פחות מן האויב.

הסיפור מתרחב מאיום ממוקד על ראשי נפץ גרעיניים למאבק גיאופוליטי הכולל איראן, ישראל, ארצות הברית ורוסיה, ומעלה את השאלה כמה רחוק מדינה רשאית ללכת כאשר היא מאמינה שאיום קיומי מתקרב.

6. מבצע שמיים שחורים | OPERATION BLACK SKIES

סוגה: מותחן צבאי-מודיעיני

הסיפור מתחיל ב-19 בספטמבר 2024, בבסיס הצוללות. אזור ההאנגרים נסגר בפני אנשי הצוות. מטען מסתורי נפרק תחת אבטחה חריגה, ומיניבוס ובו 12 לוחמי שייטת נעצר בכניסה. זהו הרגע הראשון בשרשרת אירועים שהולכת ומתרחבת.

בבור בקריה נמסרת פקודה לחדירה שקטה ולהיערכות לפעולה הרתעתית ללא חתימה ישראלית ברורה. צוללת נוספת מקבלת מעטפה סגורה ומשימת גיבוי עצמאית. איראן מגיבה בשיגור בליסטי, והעימות יורד אל מתחת לפני המים.

בהמשך מופעלת תשתית חשאית שהוכנה במשך שנים בתוך איראן. הפעולה הופכת לרגע שבו כל הצדדים מבינים שנחצה קו שלא ניתן לחזור ממנו. בסיום, צוללת העיט חוזרת אל המעמקים. לא מצעד ניצחון. לא גיבורים מול מצלמות. רק אנשים שחוזרים אל הצל.

אנחנו לא גיבורים. רק הצללים שאחרים שלחו.

7. למה היצירות האלה — ולמה עכשיו

מלחמות אינן מתחילות בטיל הראשון. משברים אינם מתחילים בכותרת הראשונה. הם מתחילים הרבה קודם: בהחלטה, במידע שלא הועבר, במסמך שנקבר, בהקלטה שמישהו לא היה אמור לשמוע, או באדם שהחליט לשאול שאלה נוספת. היצירות בתיק היוצר עוסקות בדיוק באזור הזה — לפני שהכול גלוי. הן משלבות קצב של מותחן עם מערכות יחסים בוגרות, מורכבות מוסרית ותחושת מציאות שמטרתה לגרום לקורא או לצופה לחשוב: זה בדיוני — אבל זה מרגיש אפשרי.

היעד היצירתי הוא בניית IP שניתן לפתח כסדרות פרימיום, ספרים, עיבודים בינלאומיים וחבילות תוכן רחבות. OSCAR בפרט נבנתה מלכתחילה עם פוטנציאל רב-עונתי ובינלאומי.

שני פרקי דוגמה לפיתוח. המבנה נשען על ה-Master המאושר: פרק 1 הוא פרק כפול של כ-75 דקות; פרק 2 הוא נקודת ההקמה בקיבוץ יפעת. הטקסט שלהלן הוא גרסת Treatment דרמטית מלאה — בסיס לפיתוח תסריט, לא תסריט צילום סופי.

פרק 1 — האנשים שאיש אינו מכיר

OSCAR — EPISODE 1 / DOUBLE EPISODE

דובאי — יאכטה פרטית — לילה

הים כמעט שחור. יאכטה לבנה עומדת הרחק מקו החוף, ללא מוזיקה, ללא אור מיותר. מבחוץ היא נראית כמו עוד צעצוע של מיליארדר. בפנים, בחדר אוכל קטן שסגרו את הווילונות שלו, יושבים שלושה אנשים שאינם אמורים להיפגש.

איתן רז יושב כשגבו לקיר. מולו אמיר. קארין פרי נמצאת ליד החלון הסגור, עוקבת אחרי כל תנועה בחדר. שני גברים שנכנסו ליאכטה בסירת שירות מציגים עצמם בשמות שאיש בחדר אינו מאמין שהם אמיתיים. הם נכסי CIA בדוחא. אחד מניח על השולחן מכשיר הקלטה קטן.

אף אחד לא לוחץ מיד על Play. זו אינה דרמה. זו מקצוענות. איתן מסתכל על אמיר. אמיר מביט במכשיר. קארין מבינה שמשוהו כבר נאמר ביניהם בלי מילה.

ההקלטה מתחילה. ערבית. קול ראשון נמוך. קול שני מהיר. שמות נזרקים בזהירות. מימון. העברות. תאריכים. יעד שאינו נאמר במפורש. איתן אינו מזיז את הראש. אמיר מקשיב פעם שנייה לאותו משפט. קארין מזהה את שינוי הבעת הפנים שלהם.

“מה פספסתי?” היא שואלת.

איתן עוצר את ההקלטה. “לא כאן.”

אחד מנכסי ה-CIA אומר בשקט: “אם אנחנו צודקים, זה לא כסף. זה לוח זמנים.”

איתן קם. “ואם אתם טועים?”

“אז כולנו נחזור הביתה ונרגיש מטומטמים.”

אמיר משלים: “ואם הם לא טועים?”

איש אינו עונה.

כותרת: 7 באוקטובר 2023

שחור. צלילים. הודעות טלפון. סירנות. קטעי קול חלקיים. המסך אינו מסביר לצופה מה עליו לחשוב. הוא רק מעביר את תחושת הקריסה: מערכות שמקבלות יותר מדי מידע, אנשים שמנסים להבין מה מתרחש, משפחות שמחפשות בני משפחה. איתן עומד לבדו מול מסך כבוי. הוא אינו במדים. הטלפון בידו מצלצל שוב ושוב. הוא אינו עונה לשיחה הראשונה. בשנייה הוא עונה.

הקול בצד השני: “אוסקר, זה התחיל.”

איתן: “לא. זה כבר התחיל מזמן.”

כותרת: שנתיים קודם

הזמן חוזר לאחור. לא אל המלחמה — אל האנשים.

עמק יזרעאל — בוקר

עמוס בר-און עומד ליד מכוניתו ומביט בשדות. בעברו טייס קרב, איש מודיעין ואיש עסקים. עכשיו הוא נראה כמו אדם שניסה לשכנע את עצמו שחלק מסוים בחייו הסתיים. שיחת טלפון קצרה משנה את תוכניות הבוקר שלו. הקול מעבר לקו מבקש ממנו להגיע לפגישה לא רשמית.

עמוס שואל מי אישר אותה. התשובה: “אף אחד.”

הוא מחייך בלי שמחה. “אז כנראה שזו פגישה חשובה.”

מרכז הארץ — איתן רז

איתן בבית. אשתו אלונה מכירה את השתיקות שלו טוב יותר מאשר את הסיפורים שלו. שתי בנותיהם התאומות מתווכחות על משהו קטן ליד שולחן המטבח. לרגע, האיש שמסוגל לפעול בשטח אויב עסוק בבעיה הדחופה ביותר בעולם: מי לקחה למי מטען לטלפון.

אלונה מביטה בו. "אתה נוסע?"

"לכמה שעות."

"זה מה שאתה תמיד אומר כשאתה לך מושג לכמה זמן."

הוא ניגש אליה, מניח יד על כתפה. היא אינה שואלת לאן. האינטימיות ביניהם בנויה גם על הדברים שלא נאמרים.

צפון הארץ — קארין פרי

קארין עובדת על תיק חקירה אזרחי. שולחן מסודר מדי, מחשב פתוח על תרשים קשרים, שני טלפונים. היא כבר אינה בשב"כ, אבל הגוף שלה עדיין מגיב כמו אישה שעבדה שנים במערכת שבה כל פרט עלול להיות מכון.

הבן שלה, אתגר, נכנס ושואל אם היא שוב עובדת על "אנשים שמשקרים".

קארין: "רוב האנשים לא משקרים. הם פשוט מספרים לעצמם גרסה נוחה."

אתגר: "זוהי יותר טוב?"

קארין עוצרת. "לא תמיד."

הטלפון שלה נדלק. הודעה קצרה מאיתן. בלי הקדמה. בלי הסבר. היא קוראת ולא עונה מיד.

איספיה — אמיר

אמיר בבית משפחתו. הוא נמצא בין שני עולמות שאינם באמת שני עולמות עברו: המשפחה והמדינה. הוא אינו רואה סתירה בנאמנויות שלו, אבל יודע היטב שאחרים תמיד מחפשים אחת.

הוא מקבל שיחה מוצפנת. הקול בצד השני אומר רק מילה אחת: "אוסקר."

אמיר קם מהשולחן.

אחד מבני המשפחה שואל: "שוב?"

אמיר מחייך. "כנראה שלא באמת הפסקנו."

בסיס חיל האוויר — Major R

Major R. עוברת על נתונים טכניים שאחרים כבר סימנו כבדוקים. זה בדיוק מה שמושך את תשומת לבו. היא אינה מחפשת טעות. היא מחפשת את הפער בין מה שמצפים לראות לבין מה שבאמת נמצא שם.

עמית לעבודה אומר לה: "את יודעת שהמערכת כבר אישרה את זה."

היא משיבה: "מערכת לא מאשרת אמת. אנשים מאשרים מסמך."

המשפט נשאר באוויר. היא מסמנת קובץ לשמירה אישית, אבל אינה פותחת אותו עדיין. הזרע הראשון נטמן.

טורקיה — נסרין

נסרין יושבת בבית קפה הומה. אנשים סביבה מדברים, צוחקים, מנהלים חיים רגילים. מולה יושב אמיר. הם נפגשים לכאורה כדי לדבר על מידע. שניהם יודעים שהפגישות כבר אינן רק מקצועיות.

נסרין: "אתה תמיד מסתכל על הדלת."

אמיר: "הרגל."

"לא. פחד."

"אצל אנשים כמונו זה אותו דבר."

היא מחייכת, אבל החיוך נעלם מהר. לשניהם יש חיים אחרים. בני זוג. משפחות. מחויבויות. שום דבר ביניהם לא פשוט, ולכן הכול ביניהם אמיתי יותר.

ערב — פגישה מצומצמת

עמוס, איתן ואמיר נפגשים. אין מצגת. אין דגל. עמוס מניח מעטפה חומה על שולחן קטן.

“אני לא מבקש מכם להצטרף לשום דבר, ” הוא אומר. “עדיין.”

איתן: “כשאתה אומר עדיין, זה אומר שכבר החלטת.”

עמוס: “החלטתי שיש שאלה. עוד לא החלטתי שיש תשובה.”

הוא מוציא תמליל חלקי. כמה שמות מושחרים. משפט בערבית מתורגם לעברית. איתן קורא פעם אחת. אמיר פעם שנייה.

איתן: “מאיפה זה?”

עמוס: “זה בדיוק מה שאני רוצה לדעת.”

סיום פרק 1

בלילה, Major R. חוזרת אל הקובץ שסימנה מוקדם יותר. היא משווה שתי גרסאות. אחת מהן כוללת רצף נתונים. השנייה — המאושרת — חסרה.

לא דקות. לא שעה.

שלושים ושש שעות.

היא בודקת שוב.

ואז פעם שלישית.

הטלפון שלה ביד. היא מחפשת שם אחד ברשימת אנשי הקשר: קארין.

היא אינה מתקשרת.

עדיין.

END OF EPISODE 1

קיבוץ יפעת — חדר האוכל הישן — לילה

המבנה נראה כמעט נטוש. קירות ישנים, חלונות גבוהים, שולחנות שכבר אינם משמשים לארוחות. דווקא בגלל זה עמוס בחר בו. אין כאן תחושה של מפקדה. אין מצלמות תקשורת. אין סמלים. אין יחידה.

רק אנשים.

אחד אחרי השני הם מגיעים. איתן. אמיר. קארין. Major R. אחרים מצטרפים בהמשך. חלק מכירים. חלק חושבים שהם מכירים. חלק מבינים מיד שהנוכחות של אדם מסוים בחדר היא מידע בפני עצמו.

איתן רואה את קארין. לשנייה אחת שום דבר אינו מקצועי. שנים של היסטוריה נמצאות במבט קצר אחד. ואז שניהם חוזרים להיות מי שהם ליד אחרים.

עמוס סוגר את הדלת.

“מרגע זה, הוא אומר, “אין כאן דרגות. אין כאן ארגונים. אם משהו צריך אישור כדי להישאר — הדלת מאחוריו.”

אף אחד לא קם.

ההקלטה

עמוס מניח מכשיר קטן במרכז השולחן. זה אינו אותו מכשיר מן היאכטה, אבל ההקלטה אותה הקלטה. הוא אינו מסביר מאיפה הגיעה.

הקול הראשון מדבר בערבית. אחריו קול נוסף. חלק מהמשפטים נשמעים רגילים למי שאינו יודע למה להקשיב. איתן ואמיר כבר מכירים את הקצב. קארין הפעם מקבלת את התמליל.

Major R. אינה מתעניינת רק במילים. היא מסתכלת על חותמות הזמן.

“עצרו, היא אומרת.

עמוס עוצר.

“הזמן כאן לא מסתדר.”

קארין מסתכלת עליה. “עם מה?”

Major R. מוציאה מחשב. “עם משהו אחר שאני מחזיקה.”

החדר משתנה. עד לרגע הזה הם האזינו למידע. עכשיו הם מתחילים לחבר מידע.

למה אתם כאן

עמוס מסביר את העיקרון. הוא לא בחר אותם בגלל תפקידים, אלא בגלל נקודות כשל שונות במערכות.

איתן — משום שהוא יודע לפעול כשאין מסגרת.

אמיר — משום שהוא יודע להחזיק נאמנויות מורכבות בלי לאבד את עצמו.

קארין — משום שהיא מבינה חקירה, משפט, מערכות והונאה.

Major R. — משום שהיא אינה מקבלת גרסה רק מפני שמישהו בכיר יותר חתם עליה.

אחרים בחדר מקבלים סיבות אחרות. אף אחד אינו מחמיא. כל תכונה היא גם אזהרה.

קארין שואלת: “ומה בדיוק אנחנו חוקרים?”

עמוס: “בינתיים? אם יש בכלל מה לחקור.”

איתן: “ואתה לא מאמין לזה.”

עמוס: “אם הייתי מאמין, לא הייתם כאן.”

הסדק הראשון

Major R. מציגה את שתי הגרסאות שמצאה. קובץ אחד רציף. קובץ אחר — הרשמי — חסר שלושים ושש שעות. אין עדיין הוכחה למניפולציה. יכול להיות עדכון טכני. יכול להיות סינון. יכול להיות נוהל לגיטימי.

קארין מדגישה זאת בקול. "אנחנו לא בונים תיאוריה ואז מחפשים לה ראיות."
איתן משיב: "אנחנו גם לא מוחקים שאלה רק כי התשובה עלולה להיות לא נוחה."
זהו הכלל הראשון של הצוות, עוד לפני שהוא יודע שהוא צוות.

העבר נכנס לחדר

המתח בין איתן לקארין אינו נשאר בלתי נראה. לאנשים מנוסים יש עיניים. אמיר יודע. עמוס מבין בלי לשאול. Major R.
מרגישה שיש בחדר קשרים שאינם מופיעים בתיקי השירות.

קארין יוצאת למסדרון. איתן יוצא אחריה.

"אתה ידעת שאני אהיה כאן?"

"כן."

"יכולת להגיד לי."

"לא יכולתי."

"או לא רצית?"

איתן שותק.

קארין: "בדיוק בגלל זה אני לא סומכת על שתיקות."

היא חוזרת פנימה. איתן נשאר עוד שנייה בחוץ, ואז מצטרף.

הארון

בחלק האחורי של המבנה נמצא חדר שהיה נעול שנים. הדלת נפתחת בקושי. בפנים — ציוד ישן לצד ציוד שאינו ישן כלל.
מפות, אמצעי קשר, ציוד תצפית וארגזים. לא הכול מוסבר באותו לילה.

על לוח בצד נמצאות תמונות ישנות מקיבוצים ומאנשים מן העבר. חלק מהן מוכרות. אחרות לא. אחת התמונות גורמת
לעמוס לעצור.

מאחוריה כתוב משפט קצר, בכתב יד דהוי:

בתמונות מסתתרים שמות. אל תחפשו רק את מי שרואים.

איתן הופך תמונה נוספת.

שם מופיע משפט אחר:

הנקמה של ילד קטן יכולה לחכות חמישים שנה.

אף אחד בחדר אינו יודע עדיין אם אלה רמזים, אזהרות או שרידים של סיפור אחר. אבל זו הפעם הראשונה שבה החקירה
מקבלת עבר.

החלטה

עמוס חוזר אל השולחן.

"מי שרוצה לצאת — עכשיו."

אמיר נשען לאחור. "את זה כבר אמרת."

"אז עוד לא ידעתם למה אתם נשארים."

קארין סוגרת את המחשב. "עכשיו גם לא."

עמוס: "נכון."

איתן מביט סביב. "אז נתחיל מהדבר היחיד שאנחנו יודעים."

Major R.: "שמישהו מחק שלושים ושש שעות?"

איתן: "לא. שמישהו חשב שאף אחד לא ישווה בין שתי הגרסאות."

הכללים

הם קובעים כללי פעולה: אין מאגר יחיד. אין אדם אחד שמחזיק את כל החומר. אין שימוש במערכות רשמיות בלי צורך. כל מקור נבדק פעמיים. כל טענה נשאת בגדר השערה עד שיש לה תמיכה. קארין מוסיפה כלל משלה: "אנחנו לא מאשימים אנשים. אנחנו בודקים אירועים." עמוס: "עד שהאירועים מובילים לאנשים." איתן: "וגם אז — עובדות קודם." זה הרגע שבו חבורה הופכת למנגנון.

קליף-האנגר

כולם כבר עוזבים. קארין נשארת אחרונה ליד שולחן ההקלטה. היא מאזינה שוב, עם אוזניות, במהירות נמוכה. ברקע, כמעט מתחת לקול הראשי, נשמע קול שלישי. שלוש מילים. היא מחזירה לאחור. שוב. הפעם היא קופאת. היא מכירה את הקול. קארין מסירה את האוזניות ומביטה בדלת הסגורה. על המסך מהבהבת חותמת הזמן של ההקלטה. התאריך מוקדם יותר מכפי שאמור להיות אפשרי.

END OF EPISODE 2

THE CREATIVE PROMISE — סיום

ארבע היצירות בתיק מציגות טווח רחב, אך מבט יצירתי אחד: אנשים בעלי ניסיון, יכולת ואחריות שנאלצים לפעול ברגע שבו המערכות הרגילות אינן מספקות תשובה.

OSCAR הוא פרויקט הדגל הסדרתי — מותחן בינלאומי שנועד להתפתח לאורך עונות, מדינות ודמויות. THE SECOND VERDICT פותח זירה משפטית-חקירתית עם פוטנציאל לתיקים עצמאיים ולעלילה עונתית. ניצחון או אבדון ומבצע שמיים שחורים מציגים את היכולת לבנות איום אסטרטגי, פעולה צבאית ומתח גיאופוליטי בקנה מידה רחב.

.The people history never knew — whose decisions changed history forever

עוזי אגסי | Creator & Writer

CONFIDENTIAL DEVELOPMENT MATERIAL